

& DOCHTER

Ondernemen zit in de genen. In deze serie vertellen ouders, kinderen, broers en zussen die samen of ieder een eigen bedrijf hebben over hun overeenkomsten en verschillen.

NAAM	Familiebedrijf Weidenaar
ACTIVITEIT	Productie van onder meer Friese droge worst en voorverpakt vlees
VESTIGINGSPLAATS	Dokkum
AANTAL MEDEWERKERS	62
OPGERICHT	1927

‘We praten thuis weer over andere dingen’

Wini Weidenaar koos voor haar eigen koers en een eigen bedrijf. De kans om aandeelhouder te worden in de ouderlijke worstmakerij liet ze er voor schieten.

Haar moeder Tiny had daar snel vrede mee. ‘Ik ben ontzettend trots op haar.’

Tekst: Frank den Hoed | Foto’s: Ton Poortvliet, familie Weidenaar

Tiny Weidenaar (62)

‘In het begin produceerden we tweeduizend tot drieduizend worsten per week, nu doen we er al snel tienmaal zoveel. En dan heb ik het alleen nog maar over de Friese droge worst. Inmiddels zijn we daar een aantal keren kampioen mee geweest tijdens slagersvakwedstrijden. Voor de verhuizing naar Dokkum zaten we met acht familieleden in het bedrijf. Na de verhuizing waren we nog met z’n vieren over: mijn man, mijn zoon, zijn vrouw en ik.’

‘We hadden Wini twee jaar bedenktijd gegeven om te bepalen of zij onze aandelen in het bedrijf wilde overnemen. Toen het zover was, zei ze dat het haar ding niet was. Ze wilde wel blijven meewerken in het bedrijf, maar niet als aandeelhouder. Ik denk dat het in haar natuur zit dat ze meer omhanden moet hebben dan alleen dit. Het is niets voor haar om hier vijf dagen per week rond te lopen. Daar wordt ze onrustig van.’

‘Ik weet nog goed wanneer ze het me heeft verteld. Het was in maart. Ik had al langer zoiets van: dit is het niet. Ze was zichzelf niet. Achteraf bleek dat ze al een paar maanden met het idee rondliep. Ze was heel opgelucht toen ze het had verteld. Ze was al die tijd bang geweest dat ik boos zou reageren. Nou, dat was wel het laatste. Het is toch je dochter.’

‘Natuurlijk heb ik de teleurstelling even moeten verwerken. Maar ik had er snel vrede mee. Mijn man heeft er meer moeite mee gehad. Hij heeft echt wel een week lopen mokken. Ik begrijp het ook wel: hij was teleurgesteld, hij had haar graag in het bedrijf gehad. Ze heeft gezegd: ik wil hier blijven werken, maar dan wil ik wel de vrijheid hebben. En die heeft ze. En als ik zie hoe goed ze het doet, denk ik: prima. Ik ben ontzettend trots op haar!’

‘Wini doet de communicatie. En ze onderhoudt de contacten met grote afnemers. Die willen haar graag als contactpersoon. Ze is daar ook goed in. Daarnaast geeft ze een dag per week les op school. En ze heeft haar eigen communicatiebureau. Ze houdt dat bewust klein, want ze wil graag zoveel mogelijk zelf doen. Ze is een echte spin in het web, regelt graag dingen. Dat had ze in haar middelbareschooltijd al. En ze doet veel met nieuwe media als Facebook en twitter. Ik heb wel eens zoiets van: moet dat allemaal?’

Wini Weidenaar (29)

‘Ik ging er vol in, in de overtuiging dat ik de aandelen van mijn ouders in het bedrijf zou overnemen. Maar na anderhalf jaar sloeg de twijfel toe. Ik voelde dat ik bedrijfsblind werd: op een gegeven moment dacht ik alleen nog maar in worst. Ik raakte mijn creativiteit kwijt. Bovendien had ik moeite met het personeel. Er was altijd wel iets. Zei iemand: ‘Ik kom niet, want ik heb hoofdpijn.’ Zoiets vond ik heel moeilijk te begrijpen.’

‘Ik had ook veel moeite met de commercie. Vooral de inkoopgesprekken braken me op. Kwam ik met een nieuw product, zei een inkoper: ‘Ik vind het niet lekker.’ Dan had ik zoiets van: kom op, het is wél lekker, want mijn broer heeft het gemaakt. Het kwam zo dichtbij, dat ik emotioneel werd. Een redelijk gesprek werd op die manier een stuk moeilijker.’

‘Tijdens een skivakantie heb ik besloten het niet te doen. Ik heb het mijn moeder gelijk verteld. Zij begreep het wel; ze had vroeger zelf geen keuze. Bij mijn vader hakte de boodschap er wel in. Zaten we daar samen op kantoor. Als we elkaar aankeken, moesten we huilen. We hebben twee weken niet met elkaar gepraat. Gewoon omdat we niet wisten wat we moesten zeggen. We moesten een nieuwe weg vinden om samen verder te gaan.’

‘Het voelt goed dat ik deze stap heb gezet. Ik ben veel creatiever geworden. Ik doe nu een dag of drie Weidenaar, geef een dag per week les in marketing/communicatie en besteed de rest van de tijd aan een opdracht. Dat kan zijn het schrijven van een tekst voor een website, maar ook de organisatie van een evenement. En dat houdt me scherp.’

‘De verschillende activiteiten gaan prima samen. Ook in mijn werk voor derden ga ik er echt voor. Ik denk dat ik dat heb overgehouden aan mijn achtergrond. Ik wil een bedrijf waarvoor ik aan de slag moet eerst goed leren kennen, er een gevoel bij krijgen. Pas dan kan ik aan het werk.’

‘Mijn gevoel voor het familiebedrijf is hetzelfde gebleven. En de samenwerking met mijn moeder is net zo fijn als voorheen. Het enige wat is veranderd, is dat we thuis weer over andere dingen praten. Dat had ik lang gemist. Met mijn vader heb ik dat wat minder. Maar hij is ook gewoon het bedrijf. Zeg hem na vijftig jaar maar eens dat het ergens anders over moet gaan.’ ■